

Arrest

nr. 57 105 van 1 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 september 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Puliyankulam. U zou steeds in de Vanni, een regio die jarenlang onder de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam) viel, gewoond hebben. Als handelaar was u verplicht om gedurende drie maanden twee uren per dag te trainen met de “LTTE”. Men zou u geleerd hebben hoe u zich diende te verstoppen. Toen in januari 2009 de oorlog steeds dichterbij huis kwam, zou u samen met uw echtgenote en drie dochters gevlucht zijn. Tijdens een bombardement zou u het contact met uw echtgenote en twee dochters verloren zijn. U

zou zich samen met uw oudste dochter aan het leger hebben overgegeven. Jullie zouden in een vluchtelingenkamp in een school bij Vavuniya geplaatst zijn. Hier zou u een week verbleven zijn. Op 19 januari 2009 zou u door het leger meegenomen zijn naar Joseph camp. Hier zou u mishandeld zijn. Men wou dat u zou toegeven een Tijger te zijn. Men zou uw arm gebroken hebben. U zou bijgekomen zijn in Vavuniya- ziekenhuis. Hier zou u twee weken behandeld zijn. Uw zus zou uw dochter uit het vluchtelingenkamp gehaald hebben. Uw schoonbroer zou de politie die het ziekenhuis bewaakte, omgekocht hebben waardoor u op 2 februari 2009 wist te ontsnappen. Hierna zou u verschillende maanden bij een vriendin van uw zus verbleven hebben. Ondertussen zouden de autoriteiten u gezocht hebben. Er zou een reisagent geregeld zijn. In september 2009 zou u samen met uw dochter vanuit Colombo een vlucht naar Amman, Jordanië genomen hebben. Hierna zou u een vlucht naar Italië genomen hebben, waarna jullie over land doorreisden naar België. Op 29 september 2009 diende u een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw geboorteakte en vertaling, uw dochter haar geboorteakte en vertaling, uw huwelijksakte en vertaling, de overlijdensakte van uw moeder, een schadeattest, een medisch attest, röntgenfoto's en familiefoto's.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo bestaan er veel onduidelijkheden over wie u bent en waar u vandaan komt. U verklaarde bij herhaling zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als voor het CGVS dat u in Puliyanukulam, in de Vanni werd geboren; u beweerde zelfs dat dit op uw identiteitskaart zou staan (gehoorverslag CGVS p. 2, 7). Nochtans staat op uw identiteitskaart (nadat de tolk dit nakeek) en uw geboorteakte dat u in Anuradapura geboren bent (gehoorverslag CGVS p. 7). U gaf dit toe, u zou inderdaad daar geboren zijn. Er werd u gevraagd waarom u dit niet eerder had verklaard, beide plekken liggen immers 50 km van elkaar. U beweerde de vraag verkeerd begrepen te hebben, wat een onafdoende verklaring vormt (gehoorverslag CGVS p. 7). Ook dient opgemerkt dat u volgens de geboorteakte van uw dochter dan weer geboren zou zijn in Chempioanpattu. U had hier geen verklaring voor, buiten dat dit uw moeder haar geboorteplaats is en dat dit in Jaffna ligt (gehoorverslag CGVS p. 7). U geeft dus drie totaal verschillende geboorteplekken door. Ook bestaat er onduidelijkheid over de plek waar u de laatste jaren in Sri Lanka verbleef. Hoewel uit uw verklaringen en documenten blijkt dat u meer dan waarschijnlijk ooit woonachtig was in de Vanni, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u daar woonde tot januari 2009. Zo zijn er vooreerst de geboortegegevens van uw dochters. De verklaringen die u voor de DVZ aflegde komen immers niet overeen met deze die u op het CGVS aflegde. Hoewel de verklaringen op de DVZ slechts summier zijn, mag men er van uit gaan dat u ook daar de waarheid aanhaalt. Zo beweerde u voor de DVZ duidelijk dat uw oudste dochter nog in Puthukudieruppu, Vanni geboren werd, maar uw volgende twee dochters zouden in 2002 en 2006 in Jaffna geboren zijn. Voor het CGVS beweerde u dan weer dat ze alle drie te Puthukudieruppu geboren werden (gehoorverslag CGVS p. 4, 5). Daar u verklaarde dat uw echtgenote uit Jaffna kwam en dat uw schoonouders daar nog steeds wonen, en dat u na het vredesbestand van 2002 naar Jaffna kon reizen, ontstaat dan ook de sterke indruk dat u in Jaffna verbleef, wat u ontkent (gehoorverslag CGVS p. 4, 5). Dit wordt verder versterkt door de vaststelling dat u enkel de geboorteakte van uw oudste dochter weet voor te leggen en niet die van uw twee andere dochters. Ook de vaststelling dat u nog geen enkele officiële stap om uw familie op te sporen genomen heeft, breekt uw beweringen af (gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts is het bevreemdend dat u niet juist zou weten wanneer het staakt-het-vuren tussen de Srilankaanse regering en de "LTTE" afliep. U beweerde verkeerdelijk dat dit van 2002 tot 2004 liep, terwijl uit publieke bronnen blijkt dat de gevechten pas in 2006 heroplaaiden en dat de regering zich pas in 2008 uit het vredesbestand terugtrok (gehoorverslag CGVS p. 4). Dat u dit als beweerde inwoner van het kerngebied van de "LTTE" niet exacter zou weten, breekt het geloof van uw daadwerkelijke aanwezigheid in deze regio in deze periode verder af. Uw bewering dat Puthukudieruppu reeds in 2004 vanuit de lucht weer gebombardeerd werd (wat volgens u ook in 2005 gebeurde), is gezien het heersende staakt-het-vuren van dat moment dan ook weinig geloofwaardig (gehoorverslag CGVS p. 11). Dit wijst er nogmaals op dat u die streek al lang verlaten had.

Ook bestaat er enige onduidelijkheid omtrent uw huwelijksakte en vooral haar herkomst. Er werd u op gewezen dat uw huwelijksakte volgens de officiële stempels een kopie is die opgesteld werd in Colombo. Uw uitleg hiervoor was zeer vaag en verwarrend. Eerst beweerde u waarschijnlijk een kopie aan gevraagd te hebben, maar het niet meer zeker te weten. Daarna verklaarde u zeker

vanuit Puthukudieruppu een kopie in Colombo aangevraagd te hebben (u beschreef zelfs hoe u dit deed) (gehoorverslag CGVS p. 6). Toen u gevraagd had wanneer u dit gedaan zou hebben, beweerde u plots dat uw echtgenote dit wel aangevraagd zou hebben een tweetal jaren geleden. Daar u beweerde een tweetal jaren geleden midden in de Vanni en dus midden in het oorlogsgebied te wonen, werd er u op gewezen dat het weinig waarschijnlijk is dat de regering voor inwoners van omsingeld rebelleengebied een kopie van een huwelijksakte zou opstellen en die u ook nog zou leveren. Hierop haalde u aan dat het twee jaar geleden nog geen oorlog was in uw regio, wat dan weer in tegenstrijd is met uw bewering dat jullie al sinds 2004 gebombardeerd werden. Uiteindelijk werd u er op gewezen dat deze kopie in april 2009 werd uitgevaardigd (blijkt uit de stempel), waardoor het onmogelijk is dat uw echtgenote deze aangevraagd zou hebben daar ze al een tijdje verdwenen was. Hierop wijzigde u uw verklaring nogmaals; uw zus zou op uw vraag een kopie hebben aangevraagd in Colombo (gehoorverslag CGVS p. 7).

Gezien bovenstaande vaststellingen maakt u het voor het CGVS onmogelijk te achterhalen wie u nu juist bent en waar in Sri Lanka u woonachtig was. Het is wel duidelijk dat u de Vanni reeds langer verlaten heeft dan u beweerde. Gezien de onduidelijkheid over uw verleden kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw recente vrees voor vervolging. Uw bewering in het vluchtelingenkamp te Vavuniya gezeten te hebben is gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk. Deze bewering wordt ondersteund door uw verklaringen op de DVZ waaruit blijkt dat u in september 2009 nog in het vluchtelingenkamp te Vavuniya was, terwijl u voor het CGVS verklaarde deze kampen reeds in januari 2009 verlaten te hebben. Uw verklaring dat het om een typefout moet gaan, is gezien de andere tegenstrijdigheden, weinig aannemelijk. Ook kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering gezocht te worden door de overheden wegens uw training bij de "LTTE". Dit blijkt bv. ook uit de vaststelling dat u Sri Lanka verlaten heeft, door gebruik te maken van een paspoort op uw eigen naam (gehoorverslag CGVS p. 8). Voor een man die beweert gezocht te worden wegens betrekkingen met de "LTTE" zou het immers te gevaarlijk zijn om onder zijn eigen identiteit het land te verlaten.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De identiteitskaart, geboorteaktes, overlijdensakte, schade attest, röntgenfoto's en huwelijksakte kunnen inhoudelijk aanvaard worden. Het medische attest wijst er enkel op dat u mogelijks in het verleden een medische behandeling onderging. Daar ze echter uw ongelooftwaardige asielrelaas dient te ondersteunen mag de authenticiteit betwijfeld worden. De familiefoto's voegen niets wezenlijks toe aan uw asioldossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond van “*artikel 63, juncto 39/2, § 2*” van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker roept als eerste, tweede en derde middel, de schending in van “*artikel 3 EVRM*”, “*artikel 10 van het EG Verdrag*” en “*het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

3.2. De Raad wijst vooreerst op de vaste rechtspraak van de Raad van State die stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het louter citeren van de inhoud van “*artikel 10 EG Verdrag*” en het zorgvuldigheidsbeginsel zonder enigszins aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing de rechtsregels en het rechtsbeginsel schendt. Deze middelen zijn dan ook onontvankelijk.

3.3. Verzoeker voert aan dat “*door een eventuele verwijdering naar het herkomstland het leven en de fysieke integriteit van verzoeker in het gedrang*” komt en “*het risico op een behandeling in de zin van art. 3 EVRM of een aantasting van het leven van verzoeker in de zin van art. 2 EVRM, reëel is*” terwijl er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Waar artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de aard van de bestreden beslissing moet de schending van artikel 3 van het EVRM bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3.4. Voorts is verzoeker het niet eens met de weigering van zijn asielaanvraag en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers verklaringen vaag zijn en zowel onderling tegenstrijdig als in strijd met de inhoud van de neergelegde documenten. Zijn beweerde verblijf in de Vanni-regio tot zijn vlucht in 2009 is ongeloofwaardig zodat het asielrelaas evenmin kan overtuigen. Verzoeker voert aan dat hij “*bij zijn verklaringen blijft*” en “*uitdrukkelijk verklaart dat zijn leven manifest in gevaar is in Sri Lanka wegens zijn banden met de LTTE*”. Verzoeker argumenteert verder “*Dat het daarnaast algemeen geweten is dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka verre van rooskleurig is*” en zijn “*leven in ernstige mate bedreigd wordt, wanneer hij terug zou keren naar zijn land van herkomst*” en verwijt de commissaris-generaal dat hij “*alhoewel in kennis van deze feiten, daar geenszins rekening mee houdt en verzoeker, samen met zijn minderjarig dochter een weigering toekent van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*”.

4.2. Verzoeker legt zijn identiteitskaart, zijn geboorteakte (+vertaling), zijn huwelijksakte (+vertaling) en de geboorteakte van zijn oudste dochter (+vertaling) neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit

maar niet zijn paspoort terwijl hij zoals verklaard tijdens het CGVS-verhoor reisde met *“mijn paspoort, op mijn naam, mijn foto”*. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat zijn beweringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij *“reisde met een vals paspoort, eigen foto, geregeld door de smokkelaar”* (verklaring DVZ), en de bewering dat hij *“nooit eigen paspoort”* had later op het CGVS-verhoor door hemzelf als gelogen wordt aangegeven. Verzoeker legt het paspoort niet neer omdat het *“Na aankomst in Italië werd het afgenomen samen met ticket”* (gehoorverslag CGVS, p.7-8). De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker een beroep diende te doen op een smokkelaar om zijn eigen paspoort aan te maken en hiermee legaal naar Europa te reizen. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk zijn paspoort niet te kunnen voorleggen. Dit ondermijnt zijn algehele geloofwaardigheid en houdt een negatieve indicatie in wat zijn asielrelaas betreft. De overige foto's en documenten kunnen zijn gezinssituatie aantonen maar niet zijn asielrelaas.

4.3. De neergelegde foto's kunnen hoogstens aantonen dat verzoeker een partner en drie kinderen heeft. De bewijswaarde van de neergelegde documenten wordt ondermijnd omwille van de talrijke incoherenties en onduidelijkheden inzake fundamentele en essentiële elementen, zoals verzoekers geboorteplaats, de geboortegegevens van zijn dochters, zijn huwelijksakte en de herkomst ervan, zijn verblijf in kampen en de oorlogssituatie in zijn regio van herkomst. Verder kan aan de authenticiteit van de documenten geen geloof worden gehecht nu verzoeker de identiteitsgegevens op de neerlegde stukken, die strijdig zijn met zijn eigen verklaringen, niet kan toelichten en verzoeker over de herkomst van de huwelijksakte onverzoenbare verklaringen aflegt. Evenmin is aannemelijk dat verzoeker onbekend blijft met de oorlogssituatie in zijn regio in de jaren voor zijn vlucht terwijl de impact van de oorlog ingrijpend en doorslaggevend was in het dagelijkse leven van elke inwoner in conflictgebied. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij woonachtig was in de Vanni-regio tot zijn vlucht in 2009, zodat zijn beweerdde problemen die de aanleiding vormden tot zijn vlucht evenmin kunnen overtuigen en gegrond zijn. Ten slotte werpt verweerder terecht op dat *“verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste moeite doet om de onduidelijke en ongeloofwaardige verklaringen te verklaren of te weerleggen”* terwijl verzoekers verklaringen dermate incoherent en strijdig zijn dat ze bedrieglijk voorkomen. Verzoeker komt niet verder dan het louter citeren van rechtsregels, het volharden in zijn asielmotieven en het verwijzen naar de algemene situatie in Sri Lanka. Als dusdanig wordt geenszins afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, die grondslag vinden in het administratief dossier, pertinent zijn en dan ook onverminderd overeind blijven.

4.4. Verzoeker wijst op de algemene situatie in Sri Lanka, brengt geen algemene informatie aan om zijn betoog te adstrueren *“dat algemeen geweten is dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka verre van rooskleurig is”*. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij de commissaris-generaal verwijt geen rekening te houden met deze algemene situatie, terwijl nochtans blijkt dat de commissaris-generaal zich wel baseert op objectieve en recente informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier en met name de *“UNHCR ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF ASYLUM-SEEKERS FROM SRI LANKA”* van *“5 July 2010”* waarin wordt gesteld dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het noorden nog nood hebben aan internationale bescherming, maar enkel Tamils met een bepaald profiel, te weten personen die ervan verdacht worden banden te onderhouden met het LTTE, journalisten, *“Civil Society”*- of *“Human Rights”* -activisten, vrouwen en kinderen met een bepaald profiel en dat derhalve elk dossier individueel dient te worden onderzocht. Verzoeker toont niet aan over dergelijk profiel te beschikken. Aangezien uit wat voorafgaat blijkt dat het voorgehouden asielrelaas niet kan overtuigen, toont verzoeker niet aan uit de gebieden te komen die door de UNHCR werden aangeduid en beschikt hij evenmin over een specifiek profiel waardoor hij bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka gevisieerd zou worden. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Bovendien, zelfs indien enig geloof gehecht zou kunnen worden aan verzoekers beweerdde betrokkenheid bij het LTTE, quod non, stelt de Raad vast dat deze beperkt was tot een kortstondige en verplichte deelname in *“1999, ongeveer, of 2000”* aan trainingen waaraan *“iedereen onder de 50 moest meedoen, als je geen beroep hebt, is training niet noodzakelijk”, “ik behoor tot de marktlieden, alle handelaren moesten op een dag, vissers, scholieren en leraren elk op een ander moment”* (gehoorverslag CGVS, p.9) zodat hoe dan ook niet kan overtuigen dat verzoeker om die reden thans een LTTE-profiel zou aangemeten worden te meer nu de training erin bestond *“zich te verbergen”*.

Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij louter omwille van zijn Tamil-etnie nood heeft aan internationale bescherming. Dat verzoeker bovendien legaal met zijn eigen paspoort kon reizen toont tevens aan dat hij niet in de specifieke negatieve aandacht van zijn overheden staat, en voor deze ook niet bevreesd is.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. In zoverre verzoeker zich op de subsidiaire bescherming beroept, nu hij dit geenszins uitwerkt in het verzoekschrift, dient te worden benadrukt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004) en op de verzoeker de plicht tot medewerking berust. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

5.2. Daargelaten dat verzoeker zijn beweerde verblijf in Noord-Sri Lanka niet aannemelijk maakt, noch aantoonst wanneer en waar hij ooit verbleef in Sri Lanka, blijkt hoe dan ook uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat sinds 19 mei 2009 de oorlog tussen het Sri Lankaanse leger en het LTTE beëindigd is en er geen sprake meer is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet beroept verzoeker zich uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en maakt derhalve evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK